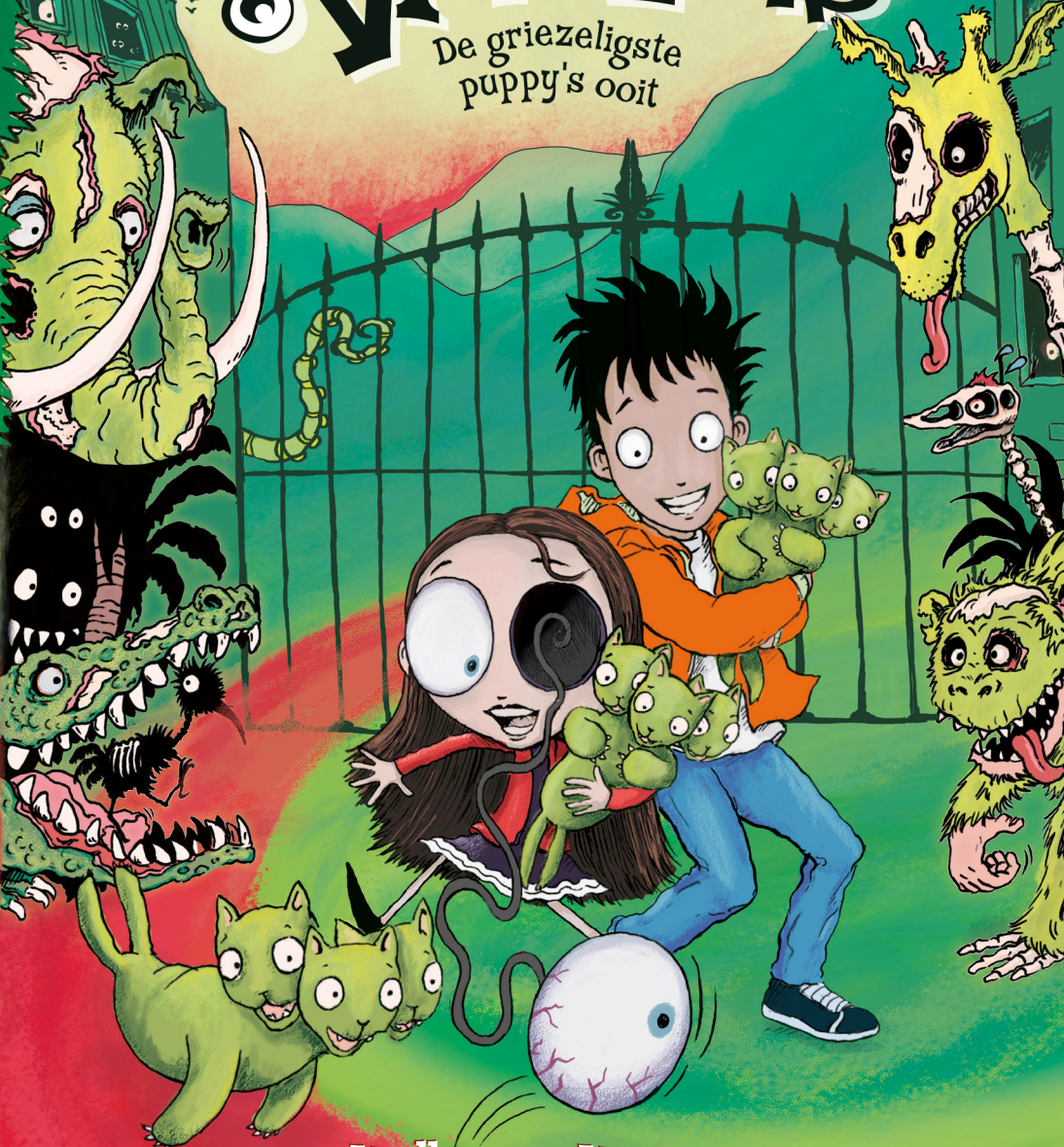

BILLY BONES

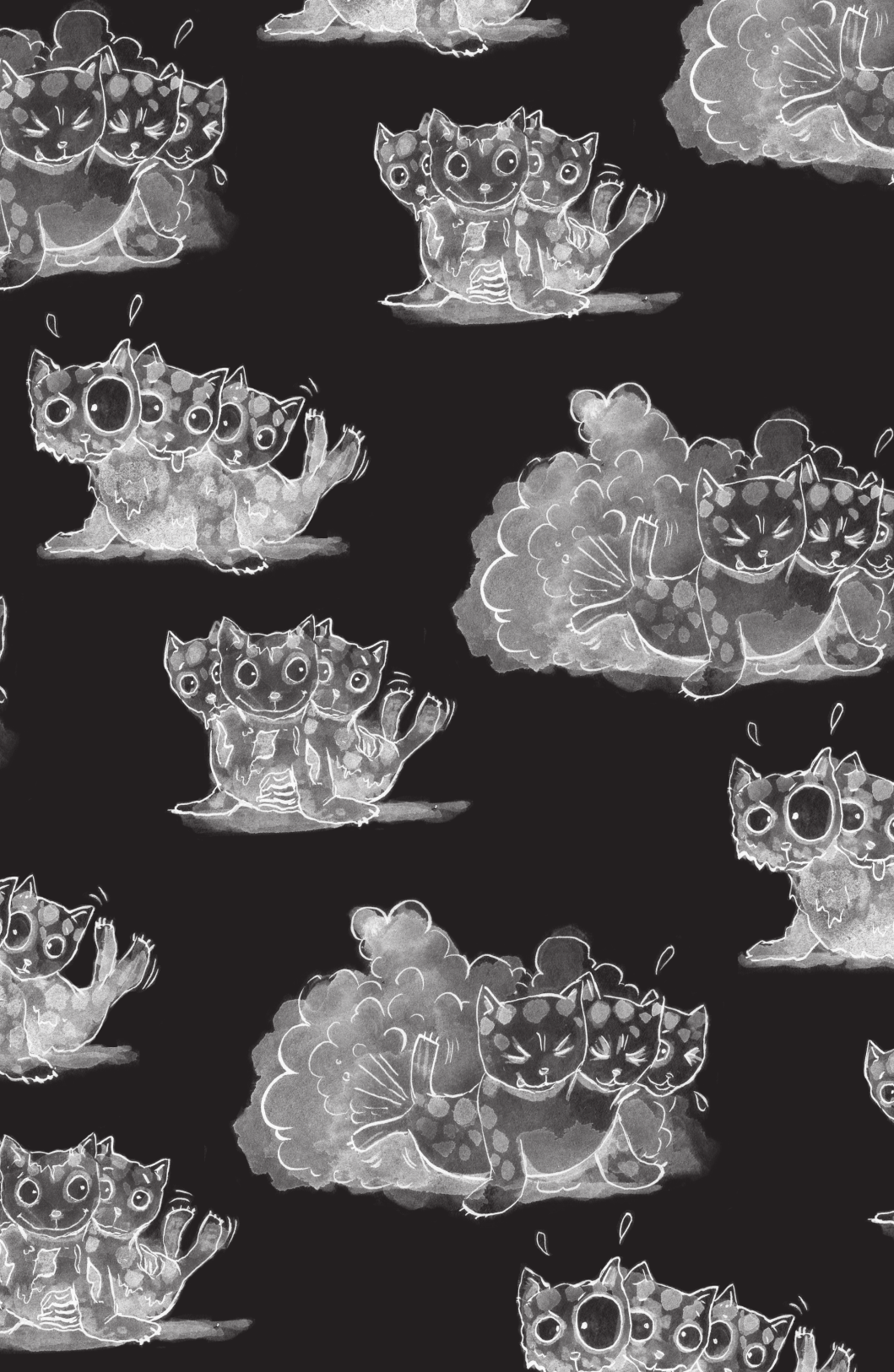
De Vriezels

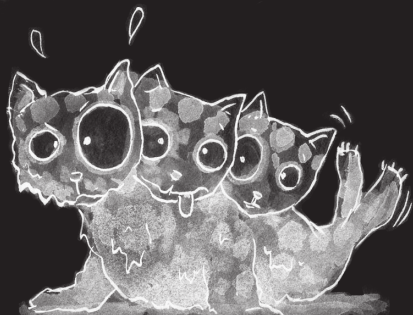
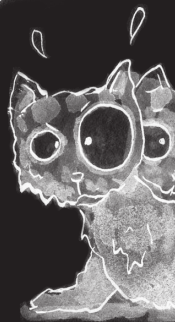
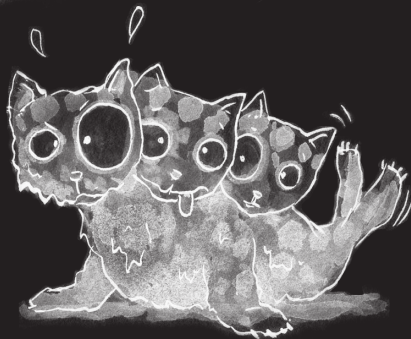
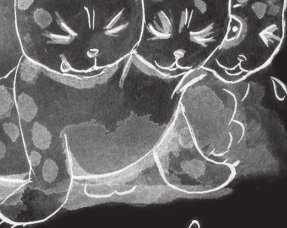
De griezeligste puppy's ooit

Kelly van Kempen

Met illustraties van Pete Williamson

De Vriezels

De griezeligste
puppy's ooit

Kelly van Kempen

Met illustraties van
Pete Williamson

**BILLY
BONES**

Wil je de Vriezels leren kennen?
Scan dan de QR-code en luister naar
het Vriezeliied. Je kunt meezingen,
want de tekst staat hieronder!

Je gelooft het nooit, het zijn de allerleukste ooit
Deze griezels: de Vriezels!
In een oud kasteel, waar niemand wonen wil
Leven deze griezels: de Vriezels!

Volg ze telkens op een spannend avontuur
De Vriezels zijn geen monsters, doe nou niet zo zuur!
Alle vier een superkracht, wel een Dooie in hun gracht
Het zijn griezels: de Vriezels!

Appels ogen zijn zo groot, ieder als een kokosnoot
Ze ziet extreem goed! De Vriezels!
Maar soms raakt ze die kwijt
O arme meid
Let nou op wat je doet!
De Vriezels!

Met zijn kraaien in de weer
Plaagt Falco iedereen een keer
Vindt hij grie-larisch! De Vriezels!
Als je iets stoms naar hem roept
Wordt er op je hoofd gepoept
Da's pas grie-larisch!
Gepoehoehoehoehoept!

Vertel 't niemand door
Wendy is Griezels op het spoor
Hele slecht! De Vriezels!
Ze is een hele taaie
En verandert zo in kraaien
Wat een moeder! De Vriezels!

Het scheelde niet veel
Of hij was een heel standbeeld
Nu een halve. De Vriezels!
Laat Valentijn maar even
Hij wekt standbeelden tot leven
Wat een vader! De Vriezels!

En als laatste mag ik zeker niet vergeten
Dit familielid is erg dood
Maar ook springlevend
Dooie de zombiezeehond
Bijt Griezels in hun kont

En dat zijn nou:

De
Vriezels

Het zou goed kunnen dat jij een huisdier hebt.
Zoals een lieve hond of een eigenwijze kat.

Maar niet alleen mensen kunnen een huisdier hebben. Griezels ook. En zij kiezen dan vaak voor een griezeldier. Zoals een zombiehamster, een slangdraak of een vampiervlinder. Jij hebt zulke dieren misschien nog nooit gezien, maar binnen de griezelgemeenschap zijn deze dieren heel gewoon.

Toch zijn er ook griezeldieren die zelfs voor griezels heel bijzonder zijn. Buitengewoon zelfs. Abnormaal. Uniek! Zoals de nieuwe huisdieren van de familie Vriemel. Hun zombiezeehond heeft puppy's gekregen.

Ik hoor je nu denken: pfff, onmogelijk! Hou op! Schei toch uit! Hoe kan een wezen dat al lang dood is kinderen krijgen?

En toch is het waar. Ze zijn griezelig bijzonder: de griezeligste puppy's ooit!

Dooie, de zombiezeehond

Hij voelde de drie tongetjes wel, die aan zijn snuit likten. Net als de drie kopjes die tegen zijn ribbenkast duwden. En ook het getrek aan zijn flipper, door drie verschillende bekjes met scherpe tanden. *Spelen! Spelen! Spelen!* betekende het. Dooie gaapte luid voordat hij zijn ene oog open knipperde. De negen snoetjes van zijn drie driekoppige pups staarden hem aan. Hun hondenoortjes stonden recht overeind, hun diepbruine ogen wijd open. O, wat hadden ze een zin. Zoveel zin in deze nieuwe dag! *Naar het water!* wilden ze. *Zwemmen! Duiken! Spetteren! En vlug een beetje. Kom nou!*

Moeizaam kwam Dooie overeind. Hij had bijna geen kracht in zijn linkervoorflipper, want daar waren zijn zombiespieren op het moment vreselijk aan het rotten.

De drie puppy's hadden nergens last van.

Vlug schoven ze zichzelf vooruit over het gras, op naar de gracht die rondom het kasteel lag. Af en toe rolde er eentje om, belandde op zijn rug en kwam ondanks al het gewoel en gepiep niet meer overeind. Het duurde niet lang voordat de drie koppen woedend naar elkaar begonnen te happen. Alsof een van hen de schuldige was.

Hé! Moet dat nou? Zit mekaar nou niet zo op de kop! Jullie moeten samenwerken. Waarom snappen jullie dat nou niet? Jullie moeder moet nog maar eens goed met jullie praten... Dat gromde Dooie nu alweer voor de zoveelste keer. Hij zette de pup overeind en de drie koppen lieten elkaar gelukkig meteen met rust.

Bij de rand van de gracht bleven zijn pups op hem wachten. *Toe dan! Toe dan! Toe dan!* Papa moest natuurlijk eerst het water in. Dus dat deed hij dan. Elke ochtend weer.

Dit was nu zijn leven. Sinds een maand. Daarvoor was alles anders geweest.

Jarenlang draaide zijn leven enkel om het vangen van rioolratten. Het liefst elke dag eentje meer. En dan zag hij de poezen wel naar hem loeren, hoor. Blozend en zuchtend. *Wat kan-ie dat*

toch goed, mauwden ze, *die knappe vent met dat mooie ene oog!* Of zoiets. Hij verstond ze niet echt. En daarna paradeerden ze uren langs de gracht, op hun pantoffelpootjes. Och, van al die aandacht ging zijn zombiehart bijna weer kloppen. Hij wilde alleen maar meer ratten vangen. Meer, meer, meer. En het verveelde nooit, want hij had steeds nieuwe poezen om indruk op te maken.

De griezelfamilie bij wie hij woonde, de familie Vriazel, bleef namelijk maar verhuizen. Tot ze dat ineens niet meer deden.

Voor het eerst in jaren bleef de familie op dezelfde plek wonen. In dit kasteel in het bos, met een geweldige rattenplaag in de kelder. En Dooie mocht in de gracht dobberen. Ook hier waren allemaal poezen die zuchtten en bloosden van bewondering en woest verlangen. Maar uiteindelijk gingen ze er toch vandoor met een kater. Tsja, toen was de lol er wel een beetje vanaf. Al die ratten, maar niemand om ze mee te delen...

Even leek het zo voor hem te eindigen, maar toen ontmoette hij Ros. Als een ster kwam ze uit de hemel vallen. Wat een vrouw! Zo groot als een paard, gespierd en koppig. Daar hield hij wel van. Driekoppig was ze zelfs! En zo lief keek ze naar hem, zó lief. Met haar linkerkop dan, want haar rechterkop moest niets van hem hebben. Toch deed hij zijn best, voor elke kop, en uiteindelijk werden ze alle drie verliefd op hem. En toen gebeurde het. Hij werd papa van maar liefst drie driekoppige zombiepuppy's.

Hij.

Vader.

Het was een wonder.

Zombies konden helemaal geen kinderen krijgen. Dood is dood. En wat dood is, kan geen levende dingen meer maken. Dat wist iedereen. Maar toch was het gebeurd en dat kwam natuurlijk door Ros. Zij was geen gewone driekoppige hond. Zij was de bewaker van het hiernamaals. Een hemels wezen dus. En zij had het onmogelijke mogelijk gemaakt.

Jammer genoeg had Ros niet veel vrije dagen. Daar deden ze niet aan in het hiernamaals, want de dood nam ook geen vrij. En daarom vroeg ze of hij de kleintjes wilde opvoeden.

Dooies hele leven stond op z'n kop. Ratten waren niet meer zo belangrijk als vroeger. Ratten maakten niet gelukkig. Dat had hij heus wel eens eerder gehoord, maar zeker weten deed hij het pas toen hij zelf in dit kasteel met een geweldige rattenplaag terecht kwam en alles veranderde.

Hij was vader.

Maak kennis met Rip, Rot en Ruft... de griezeligste puppy's ooit!

Met gratis
liedjes! 🎵

Doobie, de zombiezeehond van de familie Vriezel, is vader geworden van **ZOMBIEPUPPY'S**. Dat is bijzonder, want zombies kunnen helemaal geen baby's krijgen.

De hele familie is gek op de jonge pups. Omdat ze de enige in hun soort zijn, probeert Appel Vriezel samen met Amin meer over zombiedieren te weten te komen.

Maar Appel is niet de enige die nieuwsgierig is. Op een dag worden Rip, Rot en Ruft door een vreemde vrouw meegenomen voor onderzoek. Maar al snel ontdekt Appel dat ze iets heel anders met de puppy's van plan is...

Dit boek is goedgekeurd door

ZIEN **IN DE KLAS**

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Griezelen

Humor

Dieren

